

Een wandeling met Dick Okhuijsen

Lid Raad van Bestuur SNS Reaal

Het is eind januari en er ligt een mooi pak sneeuw op de Tafelbergerheide bij Blaricum waar we afspreken. "We gaan in elk geval sneeuwballen gooien!" roept Dick enthousiast. Dat hij geoefend heeft, is duidelijk. Een wandeling op een koude maandagmiddag tijdens een gesprek over respect, cultuur en balans. En over harde en zachte sneeuwballen...

Hij woont sinds kort weer in Nederland, op loopafstand van deze prachtige heide. Elke ochtend even joggen voordat hij zich naar SNS Reaal begeeft? Dick: "Nee, ik kom hier graag met de kinderen, we hebben gisteren 'geoefend' met sneeuwballen gooien, maar je zult mij niet joggend aantreffen. Ik ben meer een fitnesstype. Maar het is wel prachtig hier. Wij hebben bijna twee jaar in Tokio gewoond. Als je daar naar een park gaat, denk je eerst 'ik zit in een perkje tussen de wolkenkrabbers' en voel je je helemaal niet in de natuur zoals hier. Maar na verloop van tijd betrapte ik mij erop dat ik in zo'n zelfde park zat, en wel de bomen maar niet meer de wolkenkrabbers zag. Perceptie is een wonderlijk iets. Japanners kijken gedetailleerder naar zaken, zijn preciezer dan Nederlanders. Niet voor niets komen die Bonsai-boompjes uit Japan."

DICK OKHUIJSEN

Dick Okhuijsen (1965) studeerde Toegepaste Wiskunde en Bedrijfskunde en volgde diverse managementopleidingen aan o.a. Harvard en Insead. Hij werkte vanaf 1990 bij ING/Nationale Nederlanden. Vanaf 2002 was hij voor ING als CEO werkzaam in het buitenland, o.a. in Tsjechië en laatstelijk in Japan. Sinds 1 september 2009 is Dick Okhuijsen lid van de Raad van Bestuur van SNS Reaal en verantwoordelijk voor de verzekeringsactiviteiten van Reaal en Zwitserleven. Hij woont in Blaricum, is getrouwd met Andrea en heeft een dochter van vijf en een zoon van drie jaar.

Verandering

Dick Okhuijsen werkte vanaf 2001 voor ING in het buitenland. Is er veel veranderd in Nederland? "Ja en nee. Ik vind wel dat er in de samenleving een verruwing heeft plaatsgevonden. Men is harder, egocentrischer, lijkt het wel. Ik moet ook wel weer wennen aan het planmatig leven hier: je maakt een afspraak voor eind maart om bij je bureaus een borrel te drinken. Het komt denk ik niet meer zo veel voor dat men spontaan met vrienden uit eten gaat. Anderzijds: er werken nog veel bekenden in deze verzekeringssector, en daarin lijkt mijn werkomgeving niet heel erg veranderd. Natuurlijk is de wetgeving wel sterk veranderd, en de technologie ook. Daardoor is de sector nog complexer, dat moet niet onderschat worden. In Engeland maken ze daarom vaker dan hier een splitsing in oude en nieuwe business. Geen gekke oplossing!" Hij is nu enkele maanden lid van de Raad van Bestuur van SNS Reaal. Was het een bewuste keuze om terug naar Nederland te komen?

Kernwaarden

"Zeker niet. Wij wilden terugkomen naar Nederland zodra onze dochter Estelle, die nu vijf is, naar de middelbare school zou gaan. Maar ik werd benaderd voor deze functie en toen ik na een eerste videoconferentie met mijn huidige collega's al een klik voelde, die alleen maar werd bevestigd na enkele ontmoetingen, was de keuze niet moeilijk." Waarom SNS Reaal? "Ik vind het een mooi merk, ik ben een echte retailman, en dat lijkt goed te passen bij SNS en de ambitie. SNS Reaal heeft veel particuliere en mkb-klanten, een echte Nederlandse retailmarkt." Enthousiast: "We zijn lang bezig geweest om na te denken over onze kernwaarden. Natuurlijk kwamen we bij de vertrouwde, daardoor niet zo veelzeggende kreten als 'vertrouwen', 'de klant centraal' en 'transparant' uit. We zijn een laag dieper gaan zitten en hebben uiteindelijk onze kernwaarden en ambitie samengevat in de simpele kreet 'Geef!', waarbij het puntje van het uitroepteken onze caleidoscoop is. Vervolgens zijn we dat woord verder gaan 'laden'. Geef om je klant, geef om je collega, geef om het resultaat... Dat ene woord past goed bij de cultuur die we willen bereiken. En het geeft energie en creativiteit in

De Wandeling is een rubriek waarin Monique de Vos in de buitenlucht een verfrissende ontmoeting heeft met smaakmakers uit de financiële dienstverlening, om zo meer te weten te komen over 'de vent achter de tent'. Monique de Vos is directeur van Chasse Executive Search in Den Haag.

de organisatie." Terugdenkend: "Ik was onder de indruk van de wijze waarop men in Japan met elkaar omgaat: respectvol en serieus. Er wordt daar heel hard gewerkt, ook zeker niet zonder de daarmee gepaard gaande stress. Wij zeggen hier soms dat we respectvol met medewerkers omgaan, maar dat vertalen we vaak in het meegeven van een zak geld als we iemand overbodig hebben verklaard. Respectvoller is het om die persoon te begeleiden naar ander werk. Iets van die manier van met elkaar omgaan wil ik hier graag overnemen."

Mens

Hoe zou je SNS Reaal als 'mens' typeren? "Dan zijn we een sprinter. Fanatiek, energiek, scoringsdrang en sympathiek. De kunst is natuurlijk om ook een langeafstandsstrategie te formuleren en die felheid steeds te combineren met bedachtzaamheid en planmatigheid." En dan de mens Dick Okhuijsen. Stippelde hij een plan uit voor zijn loopbaan? Lachend: "Nee bepaald niet. Mijn ouders hadden niet gestudeerd, maar voedden mijn jongere broer en mij wel op volgens het principe: 'Haal er alles uit wat er in zit, en je moet je blijvend ontwikkelen.' Ik ging naar Rotterdam om bedrijfskunde te studeren. Maar toen ik in de collegezaal rondkeek en besepte dat ik een van de 2000 zou zijn, besloot ik het roer om te gooien en Toegepaste Wiskunde te gaan studeren, later aangevuld met Bedrijfskunde, dat leek me een kansrijke combinatie. Hoe kwam hij vervolgens in de verzekeringsbranche terecht? "Ik schreef enkele bedrijven aan die managementtraineeships aanboden: in elk geval waren deze bedrijven bereid om in de ontwikkeling van medewerkers te investeren. En dat was immers de les van mijn vader,

die onderaan de ladder startte bij een drukkerij en als eigenaar na veertig jaar met pensioen ging. Zo kwam ik in 1990 bij Nationale-Nederlanden."

Engelse les

Hoe ervaren zijn kinderen Estelle (5) en Matei (3) het om in Nederland te wonen? "Na een paar dagen zei Estelle dat ze niet meer naar school wilde, want 'ze deden daar niets, alleen spelen'. In het buitenland is dat anders, daar moeten kleine kinderen ook al dingen doen: rekenen, hun spulletjes schoonmaken. Er is geen speelgoed op die scholen." En nu? "Kinderen zijn enorm flexibel, ze zijn inmiddels wel gewend. En op zaterdag volgen ze allebei Engelse les. Het zou zonde zijn als ze die taal kwijt zouden raken. Heeft hij nog vrije tijd? Relaxed: "Ach, natuurlijk moet ik hard werken. Maar het moet ook altijd mogelijk zijn om er in piektijden nog een schepje bovenop te doen. En hard werken in Japan is toch nog altijd iets anders dan hier." Hoe besteedt hij naast zijn aandacht voor het gezin verder zijn vrije tijd?

"Hier heb je best een druk bestaan, maar het is wel meer voorspelbaar dan in het buitenland. Allereerst heb je je familie, je vrienden, af en toe een boek, hoewel dat niet eenvoudig is. Ik lees drie boeken momenteel: De Prooi, De Vastgoedfraude, beide inhaalstof, en niet te vergeten 'Pluk van de Petteflet', onze huidige voorleesfavoriet." We naderen ons vertrekpunt waar we even kunnen opwarmen voordat de kinderen ons begroeten en Dick de slee mag gaan trekken. ■